

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ.

Πᾶ! πᾶ! μικρὸ ναυτόπουλο,
γὰ ποῦ θὰ τὰ πρυμνίσῃς;
Μὲ τὰ κομψά σου ναυτικά
γὰ ποῦ θὰ ξεκινήσῃς;

Τῆς ξενιτειᾶς 'πεθόμηρες
τόσο μικρὸ τὰ μέρη,
καὶ θὲς τὸ πλοῖο μακριὰ,
μικρὸ μου, νὰ σὲ φέρῃ;

Εἶναι πικρὴ ἡ ξενιτειὰ
κ' εἶσαι μικρὸ ἀκόμα,
καὶ κρύβ' ἡ θάλασσα πολλὰ
Στο ἀπαλό της στρώμα.

Τώρα σοῦ πρέπουν γράμματα,
ἀγάπη, τραγουδάκια,

σχολεῖο, ἀνθὴ, προσευχὴ
κί' ἀθῶα στολιδάκια.

"Εχéis καιρό· μεθάρριο
φουρτούναις θέλεις ἴδει,
γιατί, μικρὸ μου, ἡ ΖΩΗ
εἶν' φοβερό τ' αἰετὶ δει.

Ἰ. Σκόκος.

Ὁ μικρὸς ναυτόπαις.

Καὶ νὰ βιβθῇς στὰ κύματα
καὶ μέσ' στῆς τρικυμίας;
Αἱ! στάσου, στάσου ἤσυχα
Καὶ μὴ ἀνοησίαις!

Εἶσαι μικρὸ, ἀνῆξερο,
ἀκόμα μὴ ζητήσῃς

τῆς μάνας σου τὴν ἀγκαλιὰ
καὶ τὰ φιλιὰν' ἀφῆσῃς.

Αἱ! μὴ θαρρῇς τὰ ξύλινα
πῶς εἰν ἐδῶ παινίδια,
τὰ χάρτινα καράβια σου,
τὰ μολυβένια 'φειδία;

Δὲν εἶναι μέσα.

Διάσημοις τις μαθηματικὸς, ὅστις ἦτο προσέτι περίφημος διὰ
τὴν λησμονησίαν του, ἐξελθὼν ἡμέραν τινα τοῦ οἴκου του ἔ-
γραψε διὰ κιμωλίας ἐπὶ τῆς αὐλοθύρας τὰ ἑξῆς: «Δὲν εἶναι
μέσα.» Μετ' ὀλίγον χρειασθεὶς κάτι τι ἐκ τῆς οἰκίας ἐπέστρε-
ψε νὰ τὸ λάβῃ, ἀλλ' ἐλθὼν εἰς τὴν θύραν καὶ ἰδὼν τὴν εἰδο-